

بررسی اثر اکسین، جیبرلین و سیستم کاشت بر کمیت و کیفیت خیار دورگه (F1) رقم ملیتا

منصور کلافقی، عنایت الله تفضلی، ابوالقاسم حسن پور

دانشگاه آزاد اسلامی واحد خواراسگان (اصفهان)

به منظور بررسی اثر اکسین، جیبرلین و سیستم کاشت بر کمیت و کیفیت خیار هیبرید (F1) رقم ملیتا، پژوهشی در قالب طرح آزمایشی بلوک های کامل تصادفی به صورت فاکتوریل در ۳۲ تیمار و ۴ تکرار که هر تکرار شامل ۴ بوقه بود در شهرستان یزد و به صورت کشت گلخانه ای در دو سال متوالی انجام گرفت. تیمارها شامل دو سطح سیستم کاشت (مستقیم و غیر مستقیم) و چهار سطح اکسین بفرم نفتالین استیک اسید (NAA) با غلظت های ۰، ۱۵، ۳۰، ۴۵ میلی گرم در لیتر و چهار سطح جیبرلین بفرم (GA₃) با غلظت های ۰، ۲۵، ۵۰، ۱۰۰ میلی گرم در لیتر بودند که از مرحله ۴ الی ۶ برگی بر روی بوته ها محلول پاشی گردیدند. اثر سیستم کاشت و تنظیم کننده های رشد بر صفات: آغاز زمان گلدهی، تعداد گل، تعداد میوه، طول میوه، میانگین وزن تک میوه، طول گیاه، تعداد گره، طول میانگره و عملکرد مورد ارزیابی قرار گرفت نتایج آزمایش نشان داد که علاوه بر اثر مثبت و برتر سیستم کاشت غیر مستقیم (نشاء کاری) نسبت به سیستم کاشت مستقیم (بذرکاری) در کلیه صفات مورد بررسی، تأثیر

سبزیکاری - پوستر

تنظیم کننده های رشد گیاهی به تنها ی و اثرات متقابل مابین آن ها با سیستم کاشت بر افزایش عملکرد در تولید خارج از فصل کاملاً مشهود می باشد به طوریکه تیمار ترکیبی سطح ۲۵ میلی گرم در لیتر NAA با ۲۵ میلی گرم در لیتر ۲ GA در سیستم کاشت غیر مستقیم بیشترین میزان عملکرد نسبت به شاهد گردید به طوری که در تیمار ذکر شده میزان عملکرد در هر بوته ۱۱ کیلوگرم بود در مقابل ۶/۹۸ کیلوگرم تیمار شاهد به ازاء هر بوته بود .